

Saigon, 7-10-73
Lưu Vĩnh Trí
Đ. M. M.

CHUYỆN CHÚNG MÌNH

NHẠC VÀ LỜI: TRÚC - PHƯƠNG

BOLÉRO

Bm

Đêm nay anh ngồi lặng yên nghe tôi kể chuyện
Mai anh đi rồi làm sao tôi ngần được thà

xưa bao năm lãng trong tim, tình mình từ thuở tuổi đời mười mà ta chưa
vui đi cho trôi đêm nay, nhiều lần mình trắng bàn tay như chuyện xa xưa

biết nên để lỡ duyên đời. Xinh xinh đây nét mực nghiêng trong lưu bút ngày
ấy xiêu đòng nhớ hay buồn. Đôi ta không sống vì nhau khi kẻ ở người

xanh anh đã viết tặng tôi; mộng đời còn có hôm nay ta hẹn gặp nhau
đi thôi thương tiếc làm chi. Mình về ngõ tối hai nơi có vài vì sao

đây ôn lại (CHUYỆN CHÚNG MÌNH).

roi đêm hò hẹn hết rồi. Đời anh đã bao năm gió sương gót chân in chiến

trường, Làm quen với đêm canh gió lộng với mưa khuya núi rừng.

Đời tôi ngày ngày khi chiều chết trên đường phố, giọng ca, nhịp

dàn mong gửi tám hướng tâm tư, Dù xa nhau anh ơi lòng ta luôn nhớ

đời thì chờ mong còn dài.

Phan O